

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 26/09-61

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. T., t. č. vo výkone trestu, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 14, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 13 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresnej prokuratúry Z. č. k. 3 Pv 401/07-94 z 3. júla 2008 a č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008, prípisom Krajskej prokuratúry v B. č. k. 1 KPt 413/07-8 z 13. októbra 2008 a prípismi Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 476/08-8 z 31. októbra 2008, č. k. IV/3 GPt 339/07-23 z 11. novembra 2008 a č. k. IV/GPt 476/08-10 z 13. novembra 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 19. novembra 2008 doručené podanie J. T., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako

„Sťažnosť podľa článku 127 ods. 1, článku 130 ods. 1 písmena H Ústavy Slovenskej republiky“, doplnené podaniami doručenými ústavnému súdu 26. novembra 2008 a 2. decembra 2008, v ktorých namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 14, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 13 ods. 1 a 4 ústavy, ako aj porušenie svojich práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Okresnej prokuratúry Z. (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 3 Pv 401/07-94 z 3. júla 2008 a č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008, prípisom Krajskej prokuratúry v B. (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1 KPt 413/07-8 z 13. októbra 2008 a prípismi Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/1 GPt 476/08-8 z 31. októbra 2008, č. k. IV/3 GPt 339/07-23 z 11. novembra 2008 a č. k. IV/GPt 476/08-10 z 13. novembra 2008.

Z obsahu podania sťažovateľa, ktoré ústavný súd posudzoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, vyplýva, že na základe obžaloby prokurátorky okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 401/07-69 z 22. novembra 2007 podanej Okresnému súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“), ktorým je predmetná vec vedená pod sp. zn. 2 T 188/07, bol sťažovateľ obvinený zo zločinu lúpeže podľa § 188 v spojení s § 47 ods. 2 Trestného zákona a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Na verejnom zasadnutí pred okresným súdom 25. júna 2008, ktorého predmetom bolo predbežné prerokovanie obžaloby, sťažovateľ vzniesol voči intervenujúcej prokurátorky námietku zaujatosti. Prokurátorka okresnej prokuratúry sa uznesením č. k. 3 Pv 401/07-94 z 3. júla 2008 nevyklúčila z úkonov trestného konania. Sťažovateľ podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodol námestník okresnej prokuratúry uznesením č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008 tak, že sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú.

Sťažovateľ v tejto súvislosti namieta, že predmetnými uzneseniami okresnej prokuratúry boli porušené jeho označené základné práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru z týchto dôvodov:

- okresná prokuratúra „procesne vecne neštandardným postupom doslova zasahuje a ovplyvňuje konanie v 2 T 188/07 čím nesporne zasahuje do právomoci súdu - všeobecného súdu Okresného súdu Zvolen“,

- okresná prokuratúra ako «porušovateľ úplne porušil význam záruk článku: 46 ods. 1 Ústavy SR v časti: a v prípadoch ustanoveným zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky, zároveň mi po dni: 25. 06. 2008 opakovane porušil a odňal právo článku: 13 - Dohovoru - právo na účinný opravný prostriedok, v 3 Pv 401/07-94 a 96... odňatím ho na 50 % nt a 100 % nt a to obdobným spôsobom, ako tomu bolo v novembri r. 2007. Uvedená nezvratná a relevantne preukázaná skutočnosť o prítomných porušeníach, nielen že relevantne vykazuje závažnosť namietaných porušení, (bez akejkoľvek nápravy a bez upustenia od ďalších porušení) ale závažnosťou porušení doslova „obnovuje“ spätne porušenia zákonnosti procesu a práv obhajoby po vydaní 3 Pv 401/07-69 a pred dňom 22. 11. 2007 a implikovane porušeniami po tomto dátume a obnovením - opakovaním porušení v 3 Pv 401/07-94 a 3 Pv 401/07-96 - 1 KPt 413/07-8 ktorými porušeniami je neustále aj spätne a stále zaťažené celé konanie 3 Pv 401/07 priamo a doslovne porušeniami zasahujúce do konania v 2 T 188/07 a do rozhodovacej činnosti súdu OS - Zvolen, pričom uvedených a neustále sa opakujúcich porušení sa „môže“ dopustiť len orgán prokuratúry ktorý síce zaujatost' nepozná, no je preukázaná nedostatkom až absenciou takých prvkov ako nestrannosť - nezávislosť spravodlivosť»,

- vo vznesenej námietke zaujatosti voči intervenujúcej prokurátorke uviedol „závažné pochybnosti o nestrannosti - nezávislosti a až vedomých porušeníach zákonnosti procesu v 3 Pv 401/07-69... zároveň odňatie mi zákonných práv riadnych opravných prostriedkov“, ktoré mali byť podľa jeho názoru dôvodom na vylúčenie prokurátorky okresnej prokuratúry,

- v časti týkajúcej sa odôvodnenia namietaných uznesení okresnej prokuratúry „bližšie a právne relevantne akceptovateľné dôvody podľa resp. pre ktoré sa orgán OP námietkou dotknutý, nevyvlúčil v ústnom uznesení absentujú a absentujú aj v písomnej forme uznesení-a 3 Pv 401/07-94 a 96“,

- obe uznesenia okresnej prokuratúry mu boli doručené až 22. septembra 2008, pričom *«najprv ako som sa to oficiálne až z obsahu listu č. 1 KPt 413/07-8 zo dňa 13. 10. 2008 až dňom 15. 10. 2008 dozvedel uvedené uznesenia boli oneskorene mne údajne preto doručené, že „omylom“, boli údajne pôvodne zaslané do Ústavu na výkon väzby - ÚVV - B.»*.

Sťažovateľ podal 22. septembra 2008 podnet na preskúmanie oboch uznesení okresnej prokuratúry, ktorý bol prípisom krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 413/07-8 z 13. októbra 2008 odložený ako nedôvodný. Ďalší - opakovaný podnet sťažovateľa, ktorý bol generálnej prokuratúre doručený 29. októbra 2008, bol prípisom č. k. IV/1 GPt 476/08-8 z 31. októbra 2008 odstúpený na vybavenie okresnému súdu (v časti namietajúcej zákonnosť postupu okresnej prokuratúry vo veci vedenej pod sp. zn. 3 Pv 401/07) a v ďalšej časti bol prípisom č. k. IV/1 GPt 476/08-10 z 13. novembra 2008 odložený ako nedôvodný.

K vybaveniu ďalšieho podnetu sťažovateľa, ktorý bol preskúmaný a vybavený prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/3 GPt 339/07-23 z 11. novembra 2008, sťažovateľ uvádza, že *„z jeho znenia priam zjavne vyniká, že nadriadený orgán sa s vecou aj to len s určitými mojimi námietkami zaoberal nanajvýš iba a len formálne! Z čoho je zjavne zrejmé a nesporné, že svoju prieskumnú - kontrolnú činnosť nesmeroval do jadra podstaty veci, do podstaty a dôvodov mojich dôvodných a relevantne právne podložených mojich námietok - podnetov.“*

Podľa názoru sťažovateľa boli predmetnými uzneseniami okresnej prokuratúry, prípisom krajskej prokuratúry a prípismi generálnej prokuratúry porušené jeho základné práva podľa ústavy a práva podľa dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti *«vyslovil porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa konaním porušovateľa, porušeniami článku: 46 ods. 1 Ústavy SR porušením práva na konanie a rozhodnutie pred neustranným a nezávislým orgánom SR uzneseniami 3 Pv 401/07-94 a 96 - 1 KPt 413/07-8 porušením - odňatím - bez možnosti práva článku: 13 - Dohovoru - práva na účinný opravný prostriedok, vo veci námietky z 25. 6. 2008 ktoré porušenia príčinne súvisia s porušením ústavných práv sťažovateľa a majú priamu - príčinnú súvislosť s porušeniami*

z nov. 2007 absenciou - nevybavením námietky pričom sú reťazou - reťazcom - dlhodobo trvajúcich porušení a označeným konaním „nanovo“ zopakovanými porušeniami mojich ústavných práv a záruk na spravodlivý proces.

Porušenie: článku: 2 ods. 2, 3, Ústavy SR, článku: 17 ods. 2, čl. 50 ods. 1 ods. 2, 3 Ústavy, čl. 13 ods. 1 ods. 4 čl. 14 čl. 12 ods. 1 ods. 4 Ústavy SR čl. 47 ods. 3 Ústavy, článku: 5 ods. 1 písm. c), čl. 6 ods. 2, ods. 3 a význam záruk ods. 1 - čl. 6 - Dohovoru, článku: 13 - Dohovoru v spojitosti s porušením významu čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR.».

V podaní doručenom ústavnému súdu 26. novembra 2008 sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru aj prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 GPt 476/08-10 z 13. novembra 2008. V podaní doručenom ústavnému súdu 2. decembra 2008 sťažovateľ žiada o vyslovenie porušenia jeho označených práv prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/3 GPt 339/07-23 z 11. novembra 2008. Súčasne požiadal ústavný súd o zrušenie všetkých „nezákonných“ rozhodnutí, a tiež aby „*prikázal vec odňať porušovateľovi a z. orgánom... prikázal obnoviť stav pred porušeniami, ktoré svojvôľou - konania spôsobil porušovateľ*“. Sťažovateľ požiadal aj o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom sťažovateľa. Preto v danom prípade ústavný súd posudzoval sťažnosť sťažovateľa v rozsahu uvádzanom v petite tejto sťažnosti (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 104/08, IV. ÚS 195/08) a predložených príloh (fotokópií rozhodnutí).

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru označenými uzneseniami okresnej prokuratúry, prípisom krajskej prokuratúry a prípismi generálnej prokuratúry, ku ktorým malo dôjsť nevyhlúčením intervenujúcej prokurátorky z trestného konania vedeného proti jeho osobe, ako aj nedostatočným a formálnym odôvodnením predmetných uznesení a prípisov vydaných orgánmi prokuratúry.

1. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 14, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 1, 2 a 3 ústavy v spojení s namietaným porušením čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 13 ods. 1 a 4 ústavy, ako aj namietanému porušeniu práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13

dohovoru uzneseniami okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 401/07-94 z 3. júla 2008 a č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008

Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb je založená na princípe subsidiarity, ktorého podstata spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku v prípadoch o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 oznámených niektorou zo strán rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. Podľa § 32 ods. 4 Trestného poriadku proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, ktorá nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania. Podľa § 32 ods. 5

Trestného poriadku o sťažnosti rozhoduje orgán bezprostredne nadriadený orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Uznesením okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 401/07-94 z 3. júla 2008 sa intervenujúca prokurátorka okresnej prokuratúry nevyklúčila z prokurátorského dozoru, ako aj konania pred súdom v trestnej veci sťažovateľa vedenej okresným súdom pod sp. zn. 2 T 188/07, a to z dôvodu, „... že sa vo veci necítim byť zaujatá, nepoznám osobu obžalovaného“. Sťažovateľ bol podľa § 32 ods. 4 Trestného poriadku oprávnený podať proti predmetnému uzneseniu sťažnosť (čo aj urobil), o ktorej bol oprávnený rozhodnúť orgán bezprostredne nadriadený intervenujúcej prokurátorky okresnej prokuratúry. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Námestník okresnej prokurátorky ako bezprostredne nadriadený orgán podľa § 32 ods. 5 Trestného poriadku uznesením č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008 zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 401/07-94 z 3. júla 2008 ako nedôvodnú. V odôvodnení je uvedené:

„Obžalovaný J. T. priamo na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. 06. 2008 podal proti rozhodnutiu o nevyklúčení sa sťažnosť. Sťažnosť bližšie neodôvodnil, uviedol iba, že intervenujúca prokurátorka je na neho našťvaná.

Podľa § 32 ods. 5 Tr. poriadku o sťažnosti rozhoduje orgán bezprostredne nadriadený orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Nakoľko dozorujúca prokurátorka sťažnosti v rámci autoremedúry nevyhovela, je na rozhodnutie o nej príslušný bezprostredne nadriadený prokurátor, ktorým je v zmysle § 53 ods. 1 písm. e) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v aktuálnom znení okresný prokurátor.

V čase neprítomnosti okresného prokurátora je podľa interných predpisov príslušný na jeho zastupovanie na trestnom úseku v plnom rozsahu práv a povinností námestník okresného prokurátora.

Ako orgán príslušný na rozhodnutie o sťažnosti som preskúmal napadnuté rozhodnutie a sťažnosť a nenachádzam dôvody na zrušenie rozhodnutia. Intervenujúca

prokurátorka A. K. rozhodla zákonným spôsobom, za použitia príslušných ustanovení Trestného poriadku, rozhodnutie náležite odôvodnila. Skutočnosti uvedené obž. J. T. nie sú takého charakteru, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.“

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Ústavný súd z predmetného uznesenia č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008 nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné toto uznesenie označiť za neodôvodnené alebo arbitrárne (IV. ÚS 150/03, IV. ÚS 362/08), preto podľa jeho názoru nejestvuje taká príčinná súvislosť medzi označenými základnými právami sťažovateľa podľa ústavy a právami podľa dohovoru, ktorá by umožňovala vysloviť záver o porušení sťažovateľom označených práv. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd zároveň pripomína, že v tejto časti (v časti smerujúcej proti uzneseniu námestníka okresnej prokuratúry, pozn.) bolo možné odmietnuť sťažnosť aj z dôvodu nedostatku právomoci. Sťažovateľ totiž mal k dispozícii právny prostriedok nápravy proti uzneseniu námestníka okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008, a to podnet podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), ktorý aj podal. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa svojej stabilizovanej judikatúry považuje podnet, ako aj opakovaný podnet podľa zákona

o prokuratúre za účinný prostriedok ochrany základných práv, vrátane tých práv, ktorých porušenie sťažovateľ namieta (m. m. IV. ÚS 330/04, I. ÚS 186/05).

2. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 14, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 1, 2 a 3 ústavy v spojení s namietaným porušením čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 13 ods. 1 a 4 ústavy, ako aj namietanému porušeniu práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13 dohovoru pripísom krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 413/07-8 z 13. októbra 2008

Sťažovateľ sa podnetom z 22. septembra 2008 domáhal preskúmania postupu okresnej prokuratúry pri vybavovaní ním vznesenej námietky zaujatosti z 25. júna 2008. Prokurátor krajskej prokuratúry v prípise č. k. 1 KPt 413/07-8 z 13. októbra 2008 uviedol:

„Námietku ste podali ústne do zápisnice na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25. 6. 2008 vo veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 2 T 188/07. Intervenujúca (a predtým dozorujúca) prokurátorka A. K. následne priamo do zápisnice uviedla svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 31 ods. 1, § 32 ods. 3 Tr. por. o svojom nevyklúčení sa z ďalšieho konania pred súdom a zo zápisnice vyplýva, že ste boli riadne poučený aj o opravnom prostriedku a hneď ste proti uzneseniu zahlásili sťažnosť, o ktorej v súlade s ust. § 32 ods. 5 Tr. por. rozhodol dňa 8. 7. 2008 uznesením sp. zn. 3 Pv 401/07 bezprostredne nadriadený prokurátor Mgr. Z., námestník okresnej prokurátorky vo Z., poverený jej zastupovaním v čase neprítomnosti okresnej prokurátorky. Sťažnosť ste mohli odôvodniť ústne, priamo do zápisnice, resp. písomne, bezprostredne po termíne hlavného pojednávania. Písomné vyhotovenia predmetných uznesení boli Vašej vtedajšej obhajkyňi JUDr. G. doručené dňa 10. 7. 2008 a 18. 7. 2008. Vám boli doručené s určitým oneskorením z toho dôvodu, že tieto Vám boli najprv zaslané do ÚVV v B., odkiaľ sa následne vrátili s tým, že sa v ÚVV nenachádzate. Preto Vám boli opätovne doručené do ÚVTOS v B.

Preskúmaním spisového materiálu som nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce neobjektívnosti dozoru, resp. zaujatosti prokurátorky v prípravnom konaní, ako aj pri jej účasti na hlavnom pojednávaní. Vykonávané úkony sú v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku. Správne tak rozhodla o svojom nevyklúčení sa

z úkonov trestného konania vo Vašej trestnej veci a zákonný je aj postup námestníka okresnej prokuratorky, ktorý Vašu sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.“

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v predmetnej veci došlo k časovému posunu pri doručovaní uznesení okresnej prokuratúry č. k. 3 Pv 401/07-94 z 3. júla 2008 a č. k. 3 Pv 401/07-96 z 8. júla 2008, ktoré boli sťažovateľovi doručené 22. septembra 2008. Na druhej strane z ústavného hľadiska možno akceptovať dôvody, pre ktoré k tomu došlo. Z hľadiska ochrany základných práv a slobôd je totiž zásadná tá skutočnosť, že sťažovateľ mal aj po oneskorenom doručení týchto uznesení k dispozícii opravný prostriedok (sťažnosť podľa § 32 ods. 4 Trestného poriadku) a iný právny prostriedok nápravy (podnet, resp. opakovaný podnet).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd aj v tejto časti odmietol sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

3. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 14, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 3 a čl. 50 ods. 1, 2 a 3 ústavy v spojení s namietaným porušením čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 4 a čl. 13 ods. 1 a 4 ústavy, ako aj namietanému porušeniu práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13 dohovoru prípismi generálnej prokuratúry č. k. IV/1 GPt 476/08-8 z 31. októbra 2008, č. k. IV/3 GPt 339/07-23 z 11. novembra 2008 a č. k. IV/GPt 476/08-10 z 13. novembra 2008

Z príloh pripojených k sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa viacerými podnetmi - z 27. októbra 2008 (adresovaným generálnej prokuratúre), z 15. a 20. októbra 2008 (doručeným okresnej prokuratúre a odstúpeným generálnej prokuratúre) a 22. septembra 2008 (doplneným podaním z 10. októbra 2008 doručeným krajskej prokuratúre a následne odstúpeným na vybavenie generálnej prokuratúre) opakovane domáhal preskúmania napadnutých uznesení a postupu okresnej prokuratúry týkajúcich sa vybavenia ním vznesenej námietky zaujatosti voči intervenujúcej prokurátorky okresnej prokuratúry.

V prípise č. k. IV/3 GPt 339/07-23 z 11. novembra 2008, v ktorom generálna prokuratúra reaguje na podnet sťažovateľa na preskúmanie jeho trestných vecí vedených okresnou prokuratúrou pod sp. zn. 3 Pv 401/07 (sťažovateľ ako obžalovaný) a sp. zn. 1 Pv 624/02 (sťažovateľ ako poškodený), je v relevantnej časti uvedené:

„V tejto veci (t. j. konanie vedené okresnou prokuratúrou pod sp. zn. 3 Pv 401/07, pozn.) je proti Vám vedené trestné konanie, pričom prokurátor prípravné konanie vo veci ukončil už 22. 11. 2007, kedy na Vás podal Okresnému súdu vo Zvolene obžalobu za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona - za dokonaný trestný čin podľa § 47 ods. 2 Trestného zákona, a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. ...

V tejto súvislosti poznamenávam, že od podania obžaloby dňa 22. 11. 2007 koná vo Vašej trestnej veci Okresný súd vo Zvolene, ktorý vo veci vykonáva vlastné konanie a až následne rozhodne o otázke viny a trestu. V rámci svojho konania súd pri predbežnom prejednaní obžaloby preskúmava obžalobu a zákonnosť celého dôkazového materiálu predloženého súdu s obžalobou a v prípade, že by zistil nezákonný postup resp. závažné procesné pochybenia, najmä ak zistí, že boli porušené ustanovenia zákona zabezpečujúce práva obžalovaného resp. obhajoby, obžalobu odmietne a vec vráti prokurátorovi.

Keďže tak súd vo Vašej trestnej veci neurobil, znamená to, že nielen tunajšia prokuratúra, ale ani súd nevidí v postupe vyšetrovateľa a dozorujúceho prokurátora pochybenia v celom priebehu prípravného konania až do podania obžaloby.

Naposledy ste v tejto veci podali podania z 15. 10. 2008 a 20. 10. 2008, ktoré ste adresovali Okresnej prokuratúre vo Z., podanie z 10. 10. 2008, ktoré ste adresovali

Krajskej prokuratúre v B., a podanie z 27. 10. 2008, ktoré ste adresovali tunajšej prokuratúre.

Z obsahu týchto podaní a zo spisu vyplýva, že tieto je potrebné považovať za podanie opakovaného podnetu, v ktorom vyjadrujete nesúhlas so spôsobom vybavenia Vášho predchádzajúceho podnetu z 22. 9. 2008 prokurátorom Krajskej prokuratúry v B., ktorý Vás o svojom stanovisku a o vybavení vyrozumel listom sp. zn. 1 KPt 413/07 z 13. 10. 2008.

Na základe tohto opakovaného podnetu tunajšia prokuratúra preskúmala uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Z. sp. zn. 3 Pv 401/07-94 z 3. 7. 2008, ktorým prokurátorka rozhodla o Vašej námietke zaujatosti, ktorú ste vzniesli na hlavnom pojednávaní Okresného súdu vo Zvolene konanom pod sp. zn. 2 T 188/07 dňa 25. 6. 2008, a to tak, že z konania vylúčená nie je.

Proti tomuto uzneseniu ste podali sťažnosť, ktorú námestník okresnej prokurátorky vo Z. uznesením sp. zn. 3 Pv 401/07-96 z 8. 7. 2008 zamietol.

Preskúmanie viedlo k záveru, že uvedené uznesenia boli vydané v súlade so zákonom a postupu prokurátorov nie je čo vytýkať.

Stanovisko, ktoré Vám zaslal prokurátor krajskej prokuratúry spomínaným listom 1 KPt 413/07 z 13. 10. 2008 je vecne správne a nie je dôvod na jeho zmenu.

Vzhľadom k takýmto zisteniam bol Váš opakovaný podnet ako nedôvodný odložený bez prijatia opatrení.“

Generálna prokuratúra prípisom č. k. IV/1 GPt 476/08-8 z 31. októbra 2008 oznámila sťažovateľovi, že „Vaše podanie, ktoré bolo Generálnej prokuratúre doručené 29. 10. 2008 som v časti, kde namietate zákonnosť postupu Okresnej prokuratúry vo Z. sp. zn. 3 Pv 401/07 odstúpila Okresnému súdu vo Zvolene sp. zn. 2 T 188/07.

V ostatnej časti budete dodatočne vyrozumieť o spôsobe vybavenia Vášho podania.“

V ďalšom prípise generálnej prokuratúry č. k. IV/1 GPt 476/08-10 z 13. novembra 2008 sa uvádza:

„Na základe Vášho opakovaného podnetu, ktorý bol doručený Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky 29. októbra 2008, preskúmala som uznesenie

prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Z. sp. zn. 3 Pv 401/07 z 3. júla 2008 a naň nadväzujúce uznesenie námestníka okresnej prokurátorky vo Z. sp. zn. 3 Pv 4018-96 (správne má byť č. k. 3 Pv 401/07-96, pozn.) z 8. júla 2008, ako aj konanie, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo. Nezistila som ale dôvod na zmenu stanoviska, ktoré Vám oznámil prokurátor Krajskej prokuratúry v B. listom z 13. októbra 2008 sp. zn. 1 KPt 413/07-8.

Zákonodarca v ustanovení § 32 ods. 3 Trestného poriadku, poveril dozorového alebo intervenujúceho prokurátora, aby o námietkach, ktoré smerujú voči jeho osobe od obvineného alebo inej strany v konaní, o týchto sám rozhodol. Podaná námietka voči prokurátorky Okresnej prokuratúry vo Z. bola Vami podaná v čase, keď Vaša trestná vec je už pred súdom. Intervenujúca prokurátorka sa na hlavnom pojednávaní z trestného konania nevyklúčila. Jej rozhodnutie v tomto štádiu konania považujem za zákonné a správne, lebo v tomto štádiu konania môže eventuálne chyby prípravného konania, preskúmať iba súd. Návrhy a iné vyjadrenia intervenujúcej prokurátorky na hlavnom pojednávaní vždy podliehajú kontrole súdu, ktorý je jediný oprávnený posúdiť či sú tieto zákonné. Keďže intervenujúca prokurátorka vyslovila, že vo Vašej veci sa ani necíti byť zaujatá, a ani Vás osobne nepozná, správne a zákonne námestník okresnej prokurátorky vo Z. Vašu sťažnosť zamietol a Váš podnet prokurátor Krajskej prokuratúry v B. odložil.

Vzhľadom na uvedené, som preto aj Váš opakovaný podnet odložila.“

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Podľa § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Na základe argumentácie generálnej prokuratúry uvedenej v označených prípisoch ústavný súd konštatoval, že sťažovateľovi bolo na základe jeho viacerých opakovaných

podnetov podrobne vysvetlené, z akých dôvodov považuje generálna prokuratúra napadnuté uznesenia okresnej prokuratúry týkajúce sa prejednaní námietky zaujatosti za vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Generálna prokuratúra v uvedených prípisoch tiež uviedla relevantné skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie skutočnosti, či bola námietka zaujatosti vznesená sťažovateľom voči intervenujúcej prokurátorky odôvodnená. Ústavný súd v obsahu prípisov generálnej prokuratúry č. k. IV/3 GPt 339/07-23 z 11. novembra 2008 a č. k. IV/1 GPt 476/08-10 z 13. novembra 2008 nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné vysloviť záver o nedostatočnom preskúmaní opakovaného podnetu sťažovateľa alebo označiť napadnuté prípisy za neodôvodnené alebo arbitrárne (IV. ÚS 150/03).

Na základe uvedeného podľa názoru ústavného súdu nejestvuje ani taká príčinná súvislosť medzi označenými základnými právami sťažovateľa podľa ústavy, ako aj ním označenými právami podľa dohovoru a prípismi generálnej prokuratúry, ktorá by umožňovala vysloviť záver o porušení jeho označených práv. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že sťažovateľ mal právo na riadne vybavenie svojho opakovaného podnetu generálnou prokuratúrou podľa príslušných ustanovení zákona o prokuratúre, pričom za porušenie základného práva nemožno považovať neúspech v takomto konaní, resp. odloženie podnetu ako nedôvodného (II. ÚS 277/07, IV. ÚS 252/08). Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa (ustanovenie právneho zástupcu, zrušenie napadnutých rozhodnutí atď.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. februára 2009